

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.118 van 24 augustus 2016
in de zaak A. 219.670/XIV-37.115**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Vancraeynest
 kantoor houdend te 5530 Yvoir
 Avenue de Fidevoye 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 6 juli 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 168.967 van 2 juni 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 augustus 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1.1. De verzoekers voeren in het eerste lid van hun eerste middel aan dat de beschikking die de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 39/73, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet) heeft genomen niet is ondertekend door een magistraat.

Uiteraard is aan de verzoekers niet de originele beschikking doch slechts een afschrift ervan betekend. De kritiek van de verzoekers is dan ook gericht tegen de kennisgeving van die beschikking en niet tegen het bestreden arrest als dusdanig. Het eerste lid van het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

1.2. In het tweede lid van het eerste middel voeren de verzoekers aan dat “het *in casu* in ieder geval geen eenvoudige procedure kan betreffen die op basis van een enkele beschikking uitgesproken op grond van artikel 39/73 van de wet van 15 december 1980 afgesloten kan worden”. Daarbij moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat de keuze om al dan niet toepassing te maken van de mogelijkheid om uitspraak te doen zonder terechtzitting zoals voorzien in artikel 39/73, § 2, van de vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de geadieerde kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort. Het komt niet aan de Raad van State toe om die beoordeling opnieuw te doen. Bovendien wordt in het bestreden arrest uitdrukkelijk vermeld dat de verzoekers ter terechtzitting “alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 30 maart 2016, stellen [...] dat zij geen commentaar hebben, zonder dat zij daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de beschikking van 30 maart 2016 opgenomen grond formuleren” zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vermocht te besluiten “dat zij deze grond tot verwerping niet betwisten”. Het tweede lid van het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest terecht opmerkt, heeft een vraag tot horen na een beschikking op grond van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt de betrokkene echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren. Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie. Uit het bestreden arrest en uit de behandeling van het eerste middel blijkt genoegzaam dat de verzoekers hebben verklaard geen commentaar te hebben op de in de beschikking opgenomen grond. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig augustus tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams